

திராவிடக் கொள்கையும் அயோத்திதாசரும்

அ.ர. சத்தியபிரகாஷ் அ. *

அ. தமிழ்த்துறை, ஜே.கே.கே.நடராஜா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, குமாரபாளையம்-638183, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Dravidian Ideology and Iyothee Thass

A.R. Sathiyaprakash a, *

^a Department of Tamil, J.K.K. Nataraja College of Arts and Science, Komarapalayam-638183, Tamil Nadu, India.

* Corresponding Author:

tamilmanavansathyaa@gmail.com

Received: 26-07-2021

Revised: 23-06-2022

Accepted: 10-07-2022

Published: 25-08-2022

ABSTRACT

During his lifetime, Iyothee Thassa carried out many activities such as reservation, self-respect marriage, widow marriage, rationalism, anti-Brahmanism, abolition of superstition, Adi Dravidar schools, communal rights, abolition of caste, Tamil progress, Indian history from the point of view of Buddhism, etc. These efforts of his became a guide to leaders like Ambedkar, Periyar, etc. His ideas are the foundation, capital, and ideology of today's Dravidian movements. Since such issues continue even after his time, the later Dravidar Kazhagams have also absorbed the ideas of Iyothee Thassa and are still functioning as rational and Dravidian movements. This article aims to show that Iyothee Thass was the originator of the Dravidian movement principles.

Keywords: Dravidar Kazhagam, Iyothee Thass, Dravidian Ideology, Dravidian movement

முன்னுரை

இந்திய வரலாற்றைப் புரட்டிப்போடுகின்ற மேலாதிக்க கருத்தியலுக்கும் விடுதலைக் கருத்தியலுக்கும் இடையே ஒரு சாதாரண மனிதனாகப் போராடிய அயோத்திதாசர் என்றழைக்கப்பட்ட காத்தவராயன் என்பவரின் வாழ்நாள் போராட்டங்களும், எதிர்பார்ப்புகளும், மக்களை விழிப்புணர்வு அடையச் செய்ய மேற்கொண்ட முயற்சிகளுமே இக்கட்டுரையின் அடித்தளம். தான் வாழ்நாளில் நிராகரிக்கப்பட்ட சிறந்த தமிழறிஞரும், சித்த வைத்தியரும், சமூகப்போராளியுமான அயோத்திதாசரே திராவிட இயக்கங்களுக்கும், பகுத்தறிவுச் சிந்தனைகளுக்கும், பெண் விடுதலைக்கும், சுயமரியாதைக்கும், சாதி ஒழிப்பிற்கும் முன்னோடியாக இருந்தவர். இக்கட்டுரை அயோத்திதாசரின் பரந்துபட்ட சிந்தனைகளில் அரசியல், சமூகம் என்ற குறுகிய வட்டத்தில் மட்டும் ஒப்பாய்வு செய்கிறது.

திராவிடம்

திராவிடம் என்ற சொல் கால்டுவெல் எழுதிய திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணத்திற்கு பிறகு தமிழிற்கு வந்த கருத்தல்ல. இச்சொல் நமது மனு தர்மம், ஸ்ரீமகாபாகவதம் என்ற நூல்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளது.

தமிழ் மொழியில் பிறந்து வளர்ந்து தமிழ் மொழிக்குரியவர்களாக விளங்கும் திராவிடர்களே பூர்வ குடிகள் என கூறும் அயோத்திதாசர், சாதி பேத வேற்றுமையைப் பாராட்டாமலும், அந்நிய கொள்கைகளை ஏற்காமலும் இருந்திருந்தால் ஆரியக் கொள்கைகள் தமிழகத்தில் பரவி இருக்காது.

தமிழர்களான திராவிடர்கள் பலர் ஆரியர்களின் பிராமணியத்தைத் தழுவியதால் நாடு கெட்டுப்போய்விட்டது என வருந்துகிறார்.

அயோத்தி தாசரின் கருத்தையொட்டி ராவ்சாகிப் வெ.ப. சுப்பிரமணி முதலியார் அவர்கள், திராவிட தேசமென்ற பெயர் தென்னிந்தியாவிற்கே பூர்வீகமானது. தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம், துளு இவ்வைந்தும் பஞ்ச திராவிடங்கள் என்றும் கூறுகிறார். திராவிடர் என்ற பொதுப்பெயருள் அடங்கிய அவர்கள் ஆரியர்களிலிருந்து வேறான ஜாதியரென்பதும் அவர்களுக்குள் உயர்வு தாழ்வு இல்லை என்பதனையும் ஆரியர் வந்த பிறகே ஜாதி பேதமும் உயர்வு தாழ்வும் உண்டாயின என்பதனையும் விளக்கியுள்ளார் (Veeramani, 2008).

அந்தணர் எனும் சொல்

தொல்காப்பியம் செய்யும் தொழிலின் அடிப்படையில் 1. அந்தணர், 2. அரசர், 3. வணிகர், 4. வேளாளர் எனப் பிரிக்கப்பட்டனர். அந்தணர் எனும் சொல், எல்லாச் சமூகத்திலும் உள்ள சான்றோர்களைக் குறிக்கும். ஒரு குறிப்பிட்ட சாதியினருக்கு உரிய சொல் இல்லை. தொல்காப்பியமும் திருக்குறளும் அறத்தை உடையவரே அந்தணர் என்றும் அருள் நெஞ்சம் கொண்டோரே அந்தணர் என்றும் குறிப்பிடுகிறது. அந்தணர் என்பது தற்கால வழக்கில் பிராமணரைக் குறிப்பதாகப் பொருள் கொள்ளப்படுகிறது.

நீதியும் நெறியும் வாய்மையும் தண்மையும் நிறைந்த ஒருவனை பிராமணன் என்று அழைப்பார்கள். பிராமணன் செயலோ தன்னைப்போல எல்லா உயிர்களைப் பாதுகாத்தலும் சாந்த குணம் பெருகி பற்றற்று சமதர்ம நிலையில் நின்று எல்லா உயிர்களுக்கும் உதவுபவராக விளங்குவார். இவர்களை மகட மொழியில் பிம்மணரென்றும் சகட மொழியில் பிராமணரென்றும் திராவிட மொழியில் அந்தணர் என்றும் அழைத்தார்கள் (Ayothithasar, 1999).

எவன் ஒருவன் அன்பு, ஈகை, சாந்தம் மூன்றையும் பெருக்கி சமரசம், சன்மார்க்கம், நியாயவாதம், சகோதரத்துவம் என்ற நான்கும் நிறைந்தவனாக இருக்கிறானோ அவனே உண்மையான பிராமணன் என்பதே புத்தர் கூறும் பிராமண நிலையாகும். இந்த நெறிப்படி நடவாதவர்கள் எல்லோரும் வேஷ பிராமணர் எனத் தெளிவுபடுத்துகிறார்.

வேதங்களும் கடவுளும்

சௌராஷ்டிரர் தர்ராஷ்கோ என்பவரால் பாதி வேதக் கதைகளுடன் புத்த தரும சரித்திரங்கள் சிலவற்றையும், நீதி நெறி ஒழுக்கங்கள் சிலவற்றையும் ஆரிய பிராமணர்கள் சிலர் ஒருங்கிணைத்து முறையே கர்ணல் போலியர், சர். ராபர்ட் சேம்பர்ஸ், ஜெனரல் மார்ட்டின், சர். வில்லியம்ஜான், கோல்புருக் என்பவர்களிடத்தில் கொடுக்க அவற்றைத் தொகுத்து இந்துக்கள் வேதம் என்று சொல்லும்படியான நூல்களாக உருவாக்கினர் என தாசர் விளக்குகிறார்.

சிறந்த நூல்கள் கடவுளால் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் அவை மக்கள் சீரடைவதற்காகப் பயன்பட வேண்டும். எளிதில் புரிந்துகொண்டு பின்பற்றக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். இராமாயணம், பாரதம் போன்ற கதைகளும் அவற்றின் தத்துவங்களும் கூட படிப்பவருக்கும் கேட்பவருக்கும் நீதி மார்க்கத்தைப் போதிக்கவில்லை. அந்த வேதங்களாலும், சாஸ்திரங்களாலும் மக்கள் பகுத்தறிவை இழந்துவிட்டார்கள் என்பது அயோத்திதாசரின் வருத்தம்.

வேதத்தை நம்பி நடப்பவர்களே இந்துக்களாவர் என்கின்றனர். ஆனால் மனுதர்ம சாஸ்திரம் பத்தாவது அத்தியாயம் 84 வது வசனம் “சிலர் பயிரிடுதலை நல்ல தொழில் என்று நினைக்கிறார்கள் அந்தப் பிழைப்பு பெரியோர்களால் நிந்திக்கப்பட்டது” என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதைச் சுட்டிக்காட்டி, மக்களின் உயிர் வாழ்வுக்கு முக்கியமான, உணவு என்பதும் விவசாயம் என்பதும் நிந்திக்கப்பட்டது ஏன்? எனக் கேள்வி எழுப்பினார். “பிரம்மாவின் முகத்தில் பிறந்த பிராமணர்களும், அவர்கள் ஒதுதற்கு தவளை வயிற்றிலும், நாயின் வயிற்றிலும், கழுதை வயிற்றிலும் பிறந்தவர் எழுதி வைத்த

வேதங்களும் ஆதாரமாயினும்” என்று எழுதி மக்களை ஏற்கச் செய்வது அறிவுடைமை ஆகுமா? என்றும் படைதலுக்கும், காத்தலுக்கும், அழித்தலுக்கும் கடவுள்களைப் படைத்துக்கொண்டு “படைப்பவன் பாம்பையும் தேளையும் சிருஷ்டித்து மக்களையும் சிருஷ்டித்து அவனைக் கொட்டவும், கடிக்கவும் விடுவது படைப்போன் திருவிளையாட்டோ? காப்பவன் ஒருவன் உண்டு எனில் ஊருக்குள்ள மக்கள் உவாந்தி பெருகி மடியும்போதும் பிளேக் நோய் கண்டு மடியும்போதும் வெள்ளம் பெருகி மடியும்போதும் காக்காதவர் மற்றும் எக்காலத்தில் காப்பார்” என்றும் தன் இதழ்கள் வாயிலாகப் புகுத்தறிவுச் சிந்தனைகளை மக்களிடம் சேர்த்தார் (Ayothithasar, 1999).

புத்த நெறி

உயிர்க்கொலையை விரும்பாதவர் புத்தர், வேத கலாசார யாகத்தை எதிர்த்தார். யாகம் எதற்காக? எனக்கேட்டார். முன்னோர்கள் சொன்னார்கள் என்பதற்காக கேட்காதே - முன்னோர்கள் நடந்தார்கள் என்பதற்காக அதை நம்பாதே. புகுத்தறிவைப் பயன்படுத்து என்று எடுத்துச்சொன்னவர் புத்தர். ஆரிய தத்துவமான வருணாசிரமத்தில் சூத்திரனுக்கு அடுத்ததாக பஞ்சமன் ஐந்தாம் சாதியாகவும் அதற்கும் கீழ் அனைத்து சாதிப் பெண்களும் வைக்கப்பட்டனர். பெண் அடிமைத்தனத்தை ஒழித்து பெண்களுக்கு சம வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்றார் புத்தர்.

எது ஆரிய தத்துவமோ, எது வேத கலாசாரமோ, எது பார்ப்பனிய கலாசாரமோ அந்த அடிப்படைகளைத் தகர்த்தது புத்த நெறி. சாதி ஒழிப்பு, பெண்ணடிமை ஒழிப்பு, மூட நம்பிக்கை ஒழிப்பு, புகுத்தறிவுச் சிந்தனை, சமத்துவம், சம வாய்ப்பு, எல்லோருக்கும் கல்வி என்பனவற்றின் மூலமாக புத்தர் மக்களிடையே மாற்றங்களை உருவாக்கினார். அதனால் பார்ப்பனர்களின் செல்வாக்கு சரிந்தது.

மகத அரசன் பிரகத்திரனை அவனது படைத்தளபதி புஷ்யமித்திர சுங்கன் எனும் பார்ப்பனன் கொன்று ஆட்சியைக் கைப்பற்றினான். இந்தக் காலகட்டத்தில்தான் சிலை வணக்கம், உருவகக் கடவுள் வணக்கம், புராணங்கள், இதிகாசம், மனுதர்மம், சாத்திரங்கள் புகுத்தப்பட்டன. பார்ப்பனியம் இழந்த செல்வாக்கை மீண்டும் பெறத் தொடங்கியது. இந்த உண்மைகளை அறிந்த தாசர், புத்த மதத்தின்பால் ஈர்ப்பு கொண்டதாலும் பிராமணியத்தின் ஆதிக்கத்தினாலும் புத்த மதமே ஆதிதிராவிடர்களின் மதம் என்பதைத் தன் தமிழ்ப் புலமையால் நிரூபித்தார்.

அயோத்திதாசர் கருத்துகளின்படி, கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு அறுநூறு வருடங்களுக்கு முன்பும் புத்தர் பிறந்து எழுநூறு வருடங்களுக்குப் பின்பும் இந்தியா முழுவதும் புத்தரது புனித சரித்திரங்களும், அவருடைய சத்திய தருமங்களும் நிறைந்திருந்தன. வேறு மதங்களின் வேதங்களோ, மார்க்கங்களோ, மதங்களோ முழு உருவுடன் இருந்ததென்னும் சரித்திரங்களோ, சிலாசாசனங்களோ கிடையாது எனத் ஆதாரத்துடன் தெளிவுபடுத்துகிறார் (Ayothithasar, 1999).

வேதங்கள், உபநிடதங்கள், புராணங்கள் மூலம் உண்மையைத் திரித்து தங்களுக்கு எதிரான புத்த மதத்தை ஆரியர்கள் திட்டமிட்டு அழித்தனர்.

தாசருக்குப் பின் வந்த பெரியாரும் இதுகுறித்து ஆய்ந்து பல உண்மைகளை வெளியிட்டார். “இந்த கற்பனைக் கதைகள் அனைத்தும் வேண்டுமென்றே கெட்ட எண்ணத்துடன் சாமர்த்தியமாய்ப் பிறரை அழுத்தி அடிமைப்படுத்தித் தங்களுடைய நிலையை உயர்த்திக் கொள்வதற்காகவே எழுதப்பட்டவைகளாகும்” (Thanthai Periyar, 2018).

வேதங்களில் கடவுள் பற்றிய செய்திகளையும் உபநிடதங்களில் உள்ள முன்னுக்குப் பின் முரணான தகவல்களையும் தாசர் ஆதாரப்பூர்வமாக தன் நூலில் விளக்கியுள்ளார். தாசரின் இக்கருத்துகள் அவர் நண்பர் லட்சுமி நரசு என்பவரால் ஆங்கிலத்தில் நூலாக வெளியிடப்பட்டது. அந்நூலே அம்பேத்கருக்கு பல உண்மைகளை உணர்த்தியது. புத்த மதத்தை ஏற்கச் செய்தது.

ஏன் எரிக்க வேண்டும்?

தமிழர்கள், இராமாயணத்தையும் பெரியபுராணத்தையும் தமது மார்க்க நூல்களாகக் கொள்கின்றனர். “வைணவம், சைவம் எனும் இரண்டும் இந்து மார்க்கத்தின் கிளைகள். தமிழர்

இந்துக்களல்லர். தமிழருக்குத் தனி நெறி உண்டு.” தமிழர் என்பதே தனி ஓர் இனம் (Annadurai, 2019). ஆரிய நெறியாகிய இந்து மார்க்கத்தைக்கொண்டு தம்மை இந்துக்கள் என கருதிக்கொள்கின்றனர். தன் இனத்தையும், தன் மானத்தையும், தன் அரசையும் இழந்து அறியாமையில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். ஆரியர்களை மேன்மைப்படுத்தவும், தமிழரை இழிவுபடுத்தவும், அடிமைப்படுத்தவும் கம்ப இராமாயணமும், பெரியபுராணமும் துணை புரிகின்றது. எனவே இவைகளைக் கொளுத்திக்காட்டி இவை தமிழுக்கான நூல்கள் அல்ல இந்துக்களுக்கான மார்க்க நூல்கள். தமிழருக்குத் தனி நெறியும் கலையும் உண்டு என்று இன எழுச்சியை உண்டாக்கவும் புது உணர்ச்சியும் புதுக்கருத்தும் பரவவே ஆரியத்தை வளர்க்கும் நூல்களை எரிக்க வேண்டும் என திராவிடக் கழகத்தினர் முன்வந்தனர்.

எதை எதிர்க்க வேண்டும்?

திராவிட இயக்கம் எதிர்த்தது பார்ப்பனர்களை அல்ல பார்ப்பனியம் எனும் முறையையே. அந்த பார்ப்பனியம் எனும் முறைக்கு நாட்டிலே உள்ள செல்வாக்கின் அளவே. பார்ப்பனர் சிறு தொகையராக இருப்பினும் தானே யாவரிலும் உயர்ந்தவன் என்றும் சிவன், திருமால், நான்முகன், ஐம்பூதம், வாய்மை ஆகிய எல்லாவற்றையும் விட பிராமணர்கள் பெருமையுடையவர்கள் என்றும் தங்களுக்கும் மக்களுக்கும் இடையே பேதங்களைக் கற்பித்து, பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை எல்லாச் சடங்குகளும் இவர்கள் வழியாகவே நடக்க வேண்டும் என்ற வழக்கத்தை மக்கள் மனத்தில் புகுத்தியுள்ளனர். அயோத்தி தாசரின் அடிப்படை எதிர்ப்பே பிராமணியம். இதுவே நாட்டில் சாதி பேதங்களை வளர்த்து மக்களைப் பிரிக்கின்றது என்பதை உணர்ந்து இதனை எதிர்த்தார்.

ஏன் எதிர்க்க வேண்டும்?

தமிழர்கள், இராமனைத் தேவனாக பூசித்தும், தசாவதாரங்களில் ஒன்றாகக் கருதி வணங்கியும் ஆரியத்திற்கு அடிமையாகின்றனர். தமிழர் நெறியில் அவதாரங்கள் எடுக்கும் ஆண்டவன் இல்லை. பெரிய புராணமும் ஆரிய முறையான வர்ணாஸ்ரம முறையைப் பின்பற்றி அப்படியே நடக்கச் செய்கிறது. பிள்ளையைக் கறியாக்கிய சிறுதொண்டரும், அடியாருடன் மனைவியை அனுப்பி வைத்த இயற்பகையும் தமிழர் நெறிக்கும் பகுத்தறிவுக்கும் விரோதமாக இருக்கின்றன. வருணாசிரமம் போக வேண்டும் என்ற உணர்ச்சியை பெரியபுராணம் படித்துப் பெற முடியாது. நந்தனார் ஆதி திராவிடனாகப் பிறந்ததால் உழுது அடிமை வேலை செய்து வாழ்ந்தான். தீயிலிடப்பட்டு பிராமண வடிவு பெற்று ஆண்டவனை அடைந்தான் என்ற கதைகளில்கூட ஆண்டவன் அடிமை வேலையை மாற்றவில்லை. தமிழரின் சுயமரியாதைக்கு இடம்தராத இந்தப் புராண இதிகாசங்களை அயோத்தி தாசர் தன் காலத்திலேயே எதிர்த்தார்.

பிராமணத்தால் அழிந்த தமிழர்

பெரிய புராணத்தின் வழி அறியப்படும் நந்தனின் சரித்திரத்தை தாசர் வேறுவிதமாக சித்திரத்துக் காட்டுகிறார். நந்தன் ஒரு மன்னனென்றும் புத்த நெறிகளைப் பரப்பி வாழ்ந்த அவனை பார்ப்பனர்கள் சிதம்பரத்தில் வஞ்சகமாக வீழ்த்தி கொலை செய்தனர் என்றும் எடுத்துரைக்கிறார். இதே போன்றதொரு கருத்தை கருவூர் ஈழத்து அடிகள் நந்தனார் பறையர் வகுப்பைச் சார்ந்தவராதலால் தில்லைக்கோயில் பார்ப்பனர்கள் அவரை நெருப்புக்குழியில் தள்ளிப் பொசுக்கிவிட்டார்கள் என்ற கருத்தையும் முன் வைக்கிறார் (Karuvor Eazhathu Adigal, 2013). புராணங்களாலும், இதிகாசங்களாலும் தமிழர்கள் தாழ்த்தப்பட்டனர். பிராமணனின் வேண்டுகோளுக்காக சம்புகன் எனும் சூத்திரன் வெட்டிக்கொல்லப்பட்டான் பிரகலாதன் தன் தந்தையை இழந்தான் வீடணன் தன் சகோதரனுக்கு சூது விளைவித்தான் தமிழ் வேந்தன் இராவணன் அரக்கன் ஆக்கப்பட்டான். இவையெல்லாம் ஆரியத்தின் வசதிக்காக எழுதப்பட்ட கதைகள்.

ஆரிய - திராவிட முரண்பாடு

ஆரியர் கடவுள்களுக்குப் பல அவதாரங்கள் எனப் படைக்கப்பட்டது. திராவிடர்கள் ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன் என்ற பண்போடு வாழ்ந்தனர். பிராமணர், சத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர், பஞ்சமன் என்ற சாதிப்பாகுபாடுகள் ஆரியத்திடம் உள்ளது. அரசர், வணிகர், வேளாளர் என்ற தொழில் முறை வேறுபாடு திராவிடர் பின்பற்றியது. அவர்களுக்குள் வேறுபாடு இருந்தன. ஆனால் முரண்பாடுகள் இல்லை. ஆரியர் உழைக்காமல் உண்பவராய் விளங்கினர். திராவிடர் உழைப்பால் மட்டுமே வாழ்ந்தனர். ஆரிய மொழியே தேவ மொழி என்றனர். ஆரியர் வீரம் கடவுள் அவதாரமாகச் செய்தது. அவை நம்பமுடியாத நிகழ்வுகள். தமிழர் வீரத்தைச் சிலப்பதிகாரம், புறநானூறு, பதிற்றுப்பத்து மற்றும் கலிங்கத்துப்பரணியிலும் காணலாம். அவை மனிதர்களுக்கு இடையே வெளிப்படுத்தப்பட்ட வீரம். இவ்வாறாக மொழி, கலை, புராணம், சமூகம், மதம், வீரம் என அனைத்திலும் வேற்றுமையைத் தந்து பிரிப்பது ஆரியம். மேற்கண்ட செய்திகள் அனைத்திற்கும் தன் இதழ்கள் மூலமாக வரலாற்றுப்பூர்வமாகவும் மற்றும் இலக்கிய ஆதாரங்கள் மூலமாகவும் மறுப்பை ஆதாரத்துடன் விளக்கினார் (Ayothithasar, 1999; Angayarkanni & Kiruthiga, 2020).

திராவிட இயக்கங்களுக்கு முன்னோடி

பெரியார் அவர்களால் “நம்முடைய நாட்டில் 1916, 1917ல் தான் வகுப்புவாரி கோரிக்கை ஆரம்பமானது” என்ற பெரியாரின் கருத்துக்கு முன்னோடியாக 1909 ஆம் ஆண்டே பார்ப்பனர் அல்லாதார் என்ற நிலைப்பாடு துவங்கியது. “இந்த பார்ப்பனரல்லாதார் என்போர்கள் பார்ப்பனரைத் தவிர்த்து அவர்களது சாமிகளையும், சாதிகளையும் பிடித்துக்கொண்டிருக்கும் இயக்கமா? அல்லது இதையெல்லாம் விட்டொழித்த இயக்கமா?” எனக் கேட்டிருந்தார் (Gowthama Sanna, 2007). இதே கருத்தை அம்பேத்கர் முன் வைத்து பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கம் வீழ்ந்துபோனதற்கு அது பார்ப்பனியத்தை விட்டொழிக்காததுதான் காரணம் என்று கூறியுள்ளார். ஆக வகுப்புரிமை, இட ஒதுக்கீடு, விகிதாச்சார உரிமை ஆகியவற்றின் தோற்றுவாயாக பெரியார் மற்றும் அம்பேத்கர் ஆகியோருக்கு முன்னோடியாக அயோத்திதாச பண்டிதர் விளங்குகிறார்.

அயோத்திதாசர் 1898 ஆம் ஆண்டு சாக்கைய தென்னிந்திய புத்த சங்கம் என்ற ஒன்றை தோற்றுவித்தார். அச்சங்கத்தில் பிராமண புரோகிதர், வேதச் சடங்குகள் இல்லாமல் சீர்திருத்த திருமணங்கள் நடத்தி வைக்கப்பட்டன. இந்தச் சீர்திருத்தத் திருமணங்கள் பின்னாளில் சுயமரியாதைத் திராவிட இயக்கங்களால் பெரிதும் பிரபலம் அடைந்தன (Angayarkanni & Kiruthiga, 2020).

சமுதாய உரிமைக்காகவும், முன்னேற்றத்திற்காகவும் போராடிய ஆதிதிராவிடச் சங்கங்களை ஊக்குவித்தார். பஞ்சாயத்து, நகராட்சி, சட்டமன்றம், பாராளுமன்றம் போன்றவைகளிலும் தொழில்துறை, கல்வி, விவசாயம், காவல்துறை போன்ற அனைத்துத் துறைகளிலும் பிரதிநிதித்துவம் எல்லா வகுப்பினருக்கும் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று தன் எழுத்திலும், பேச்சிலும் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வந்தார்.

கைம்பெண் மறுமணம்

நாட்டில் கணவனை இழந்த கைம்பெண்கள் மறுமணம் செய்யக்கூடாது எனத் தடுக்கும் திருட்டு சாத்திரங்கள் ஆரியர்களால் தோன்றியதே. குருமார்கள் கைம்பெண்களிடமிருந்து வருஷாந்திரம், திதி, தட்சணை, அரிசி பருப்பு பெற்று தங்கள் வாழ்வை வளப்படுத்திக் கொள்கின்றனர். இந்த சாத்திரங்களால் பேதை மக்கள் வதைக்கப்படுகின்றனர் என வருந்தும் அயோத்திதாசர், அனைத்து பிரிவிலுள்ள விதவைகள் விவாகம் செய்ய தடையாய் இருப்பவற்றை நீக்கி விதவா விவாகம் நடைபெற அரசாங்கத்தார் சட்டங்களை இயற்ற வேண்டும் என்றும் 1911 ஆம் ஆண்டிலேயே குரல் எழுப்பினார் (Gnana Aloysius, 1999).

திராவிட இயக்கங்களில் தாசரின் சிந்தனைகள்

ஆரியக் கலப்பால் தமிழர்கள் தன் இனத்தையும், தன் மானத்தையும், தன் அரசையும் இழந்து அறியாமையில் வாழ்ந்து வருகின்றனர் என வருந்தினார். வேதங்களாலும், புராணங்களாலும் தமிழரை இழிவுபடுத்தியும் அடிமைப்படுத்தியும் வருவதை தாசர் எதிர்த்தார். அவரின் பகுத்தறிவுச் சிந்தனையை உள்வாங்கிய திராவிடக் கழகம் மேற்கண்ட வழிகளில் மக்களின் அறியாமையைப் போக்கி பகுத்தறிவை வளர்த்தன. அன்று முதல் இன்று வரை தாசரின் சிந்தனைகளே திராவிட இயக்கத்தினரின் மூச்சாக இருக்கிறது.

அயோத்திதாசர் கோரிக்கைகள்

1890 ஆம் ஆண்டு சாதி பேதமற்ற திராவிட மகாஜன சங்கத்தைத் துவக்கி 1892 ஏப்ரல் மாதம் நிகழ்ந்த மகாஜன சங்கம் சார்பான கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டு தம் கோரிக்கைகளை விளக்கினார். கோரிக்கைகளில் ஒன்றான சைவ, வைணவ ஆலயங்களுக்குள் நுழைய அனுமதி கோரியும், அக்கோரிக்கை மறுக்கப்பட்டது. அவ்வாறு நிராகரிக்கப்பட்டதற்காகத் தங்கள் குலத்தினர் கல்வி கற்க கிராமங்கள்தோறும் கல்விச்சாலைகளை வைத்து நான்காம் வகுப்பு வரை இலவசக்கல்வியை வழங்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை விடுத்தார். நிலமில்லாத ஏழைகளுக்கு நிலங்களை வழங்கவும் வேண்டினார். மகாஜன சபையின் பரிந்துரையின்பேரில் அக்காலத்திய பிரிட்டிஷ் அரசு அவரது கோரிக்கைகளை ஏற்று தென்னிந்தியா எங்கும் பள்ளிகளை உருவாக்கியது. சில இடங்களில் நிலமில்லாத ஏழைகளுக்கு நிலங்களையும் வழங்கியது (Ayothithasar, 1999).

செயல்படுத்தப்படாத கோரிக்கைகள்

பண்டிதரின் காலத்தில் செயல்படுத்தப்படாத இரண்டு கோரிக்கைகள் இன்றளவும் நடைமுறையில் இருந்து வருகின்றன. அவற்றுள் ஒன்று சிவன், விஷ்ணு கோயில்களில் நுழைய உரிமை என்ற ஒன்றும் பயன்படுத்தாத நிலத்தை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வழங்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையும் செயல்படுத்தப்படாமலே இருக்கின்றன. நிலத்தைப் பகிர்ந்தளிக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை பார்ப்பனர் அல்லாத எந்தத் தலைவரும் முன்வைக்கவில்லை. ஏனெனில் அவர்கள் பெரும் நில உடைமையாளராக, வணிகர்களாக, சிற்றரசர்களாக இருந்ததுதான் காரணம் என்பதையும் தாசர் விளக்குகிறார்.

அயோத்திதாசரின் தீர்க்க தரிசனம்

இந்தியாவில் மதம் மாற முடியும். ஆனால் சாதி மாற முடியாது என்பதுதான் நிதர்சன உண்மை. பாரசீக மதம், கிறிஸ்துவ, இசுலாம் போன்ற மதங்களில் சாதிகள் இல்லை. இனம், மொழி, நாடு என்ற அளவில் அனைவருக்கும் பொதுவாக இருக்கின்றன. ஆனால், இந்து மதம் சாதிகளால் கட்டப்பட்டுள்ளது. மதங்களை விட்டால் மட்டும் போதாது. சாதிகளை விட்டால்தான் ஒருவனால் பண்புள்ள, ஒழுக்கமுள்ள மனிதனாக வாழ இயலும். “பிராமணியத்தின் வஞ்சகமான மூடத்தனமான வலையை அறுத்து தன்னை முற்றிலும் விடுவிக்கின்ற ஒருவனுக்கே இயல்பான மனிதனாக வாழும் சாத்தியம் கைகூடும்” பிராமணியத்தை பூரணமாகக் கைவிட்டாலன்றி மாந்த வளர்ச்சியில்லை மனித நேயமும் இல்லை என்று தாசர் தீர்க்க தரிசனமாகக் கூறியுள்ளார் (Raj Gowthaman, 2006).

அயோத்தி தாசரின் கொள்கை, வரலாறு, மதம், அறிவியல் இவை அனைத்திற்கும் அடிப்படை சாதி பேதம் இல்லாமையே. சாதி பேதம் அற்ற நிலையே விடுதலை என்றார். பிராமணரின் ஆதிக்கத்தை எதிர்த்துக் கிளம்பிய பிராமணர் அல்லாதார் சங்கத்திடம் அவர் எழுப்பிய வினா “சாதி மத ஆசாரங்களை ஒழித்துவிட்டார்களா? அல்லது அவற்றைத் தழுவிக்கொண்டார்களா? பிராமணர் வகுத்த சாதி மத ஆசாரங்களை அப்படியே வைத்துக்கொண்டு பிராமணர் அல்லாதார் எனக்கூறுவது வீண்” என்றார்.

முடிவுரை

அயோத்திதாசர் தன் வாழ்நாளில், இட ஒதுக்கீடு, சுயமரியாதைத் திருமணம், விதவா விவாகம், பகுத்தறிவு, பிராமணிய எதிர்ப்பு, மூட நம்பிக்கை ஒழிப்பு, ஆதி திராவிடர் பள்ளிகள், வகுப்புரிமை, சாதி ஒழிப்பு, தமிழர் முன்னேற்றம், புத்த மத நோக்கில் இந்திய சரித்திரம் முதலான பல செயல்பாடுகளை முன்னெடுத்தார். அவரின் இந்த முயற்சிகளே அம்பேத்கர், பெரியார் முதலான தலைவர்களுக்கு வழிகாட்டுவதாக அமைந்தது. இவரின் சிந்தனைகளையே இன்றைய திராவிட இயக்கங்கள் அடித்தளமாகவும், மூலதனமாகவும், கொள்கையாகவும் கொண்டு செயல்பட்டு வருகின்றன. அயோத்திதாசர் கூறும் புத்த மதம் அடிப்படையிலான வரலாறு ஏற்புடையதா என்பதும் அல்லது மறுப்பதா என்பது ஆய்வுக்குரியனவே. ஆனால் வேதத்தின் பெயராலும், புராணங்களின் பெயராலும் வழங்கி வந்த பொய் வரலாறுகளை அழிப்பதன் மூலமே சாதியத்தை ஒழிக்க முடியும் சமத்துவத்தை ஏற்படுத்த முடியும் என்பதே தாசரின் இலக்காகும்.

References

- Angayarkanni, C., Kiruthiga, K., (2020) Iyothee Thass Alternate Script, Indian Journal of Tamil, 1(1) 22-26. <https://doi.org/10.34256/ijot2012>
- Angayarkanni, C., Kiruthiga, K., (2021) Caste and dynamics of Iyothee Thass, International Research Journal of Tamil, 3(S-1), 290-295. <https://doi.org/10.34256/irjt21s147>
- Annadurai, C.N., (2019) Thee Paravatum, Dravidar Kazhagam, Chennai, India.
- Ayothithasar, (1999) Ayothithasar Panditharin Sinthanaikal, Babasaheb Ambedkar kalai ilakkiya sangam, Chennai, India.
- Gnana Aloysius, (1999) Ayothithasar Sinthanaikal Thoguthi-1, Nattar valakkatriyal aaivumaiyam, Palayangkottai, India.
- Gowthama Sanna, (2007) Panditharin Kodai, Sangam Veeliyeedu, Chennai, India.
- Karuvor Eazhathu Adigal, (2013) Periyapurana Aarachi, Periyar suyamariyathai veeliyeedu, Chennai, India.
- Thanthai Periyar, (2018) Ramayana Paaththirangal, Periyar suyamariyathai veeliyeedu, Chennai, India.
- Veeramani, K., (2008) Ramayanam Raman Rajjiyam, Dravidar Kazhagam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License